

POSTAWIEC (2) *sb m*

Teksty nie oznaczają pochyleń; o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz -ec).

sg N postawiec (2). ◇ [G postawcu. ◇ A postawiec. ◇ pl G postawc(o)w.]

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

1. *Tkanina, zwłaszcza jedwabna ze złotymi nićmi (1) : Carimosina [!] yedwabny postavyecz BartBydg 23; [yłz od namnyeyfzy nyczy ktorv ploczenyk czolnkie^m wpoftawiec przewloczi/ przethika/ az do rzemyka bothowego nyevezme nyc TomZbrudzBrul Gen 14/23; Facies tentorium vczynylz opone/ de iacinto fpoftawcv modrego TomZbrudzBrul Ex 26/31, Ex 28/31; Casula trigesima nona ex camcha quasi nigra, sed lineis albis cum floribus et rosis interiectis relucens, vocati postawiecz versicoloris, dalmaticas quoque ex eodem postawiecz attritas. InwKatWaw 69, 169, 173, 221 [2 r.], 232, 237].*

[postawiec czego: Iacanthum modry poftawiec kytayky TomZbrudzBrul Ex 25/4.]

2. *Rodzaj długiej i szerokiej sukni kobiecej (1) : Cyclas (ciclas), postavyecz, spodnya suknya BartBydg 27b.*

[Szereg: »szata albo postawiec«: sicut solet fieri in extremis partibus vestium yako v ynfzich fzath albo poftawcow na brzegach krayky czynyv TomZbrudzBrul Ex 28/32.]

ALKa